

РЕШЕНИЕ

№ 6362

гр. София, 31.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 30.09.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Миглена Николова

**ЧЛЕНОВЕ: Даниела Гунева
Младен Семов**

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **6555** по описа за **2022** година докладвано от съдия Миглена Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК.

Образувано е по кас.жалба вх.№ 25044382/06.06.22г на ОСЗ-Източна против Решение № 20029895/14.04.22г по гр.дело № 24636/20г на СРС, 30ти състав, с което е отменено Решение № 2953/21.05.20г на ОСЗ-Източна и преписка вх.№ 2953/92г, образувана от наследниците на Ц. М. В. е върната за произнасяне относно два от заявените имоти/с №1 и №7 от заявлението/, установени с решение на СРС от 07.07.10г: нива от 2.200дк в [населено място], м.Кантона, с идентификатор № 68134.8591.304 и ливада от 1.800дк в [населено място], м.Кантона, с идентификатор № 68134.8591.305.

В кас.жалба се сочи, че решението на СРС е проц. и мат.незаконосъобразно и противоречи на целта на закона, моли се за отмяната му и оставяне в сила на решението на ОСЗ, претендират се разноски за двете инстанции. Сочи се, че след връщане на преписката от СРС на ОСЗ-Източна за ново произнасяне, има новонастъпил факт- съставен АПДС №08404/18.03.14г. СРС е разглеждал казуса по д.№ 31062/12г и по д.№ 39759/08г. В актувания дър.имот с идентификатор № 68134.859.1 попадат и процесните два имота, а съгл. чл.7 ал.4 от ЗДС- собствеността върху имоти публ. дър.собственост не подлежи на възстановяване.СРС неправилно приема наличието на спор за мат.право между Държавата и наследниците, а ОСЗ е била длъжна да съобрази наличието на съставения междуременно А./той има констативно действие, но и обвързваща зад.мат.доказ.сила/.Наследниците не са

провели успешно пълно главно доказване на правото си на собственост, като ако оспорват съставения А.-това трябва да стане в друго дело, по разписания ред/и едва тогава ОСЗ може да преразгледа решението си на осн. чл. 14 ал.7 от ЗСПЗЗ/.Представени са и доказателствата, въз основа на които е съставен А./пораждащи правото на собственост на Държавата/, като изводите на СРС за липса на доказ.сила на А. и за решен спор между страните, са неправилни.Съд.практика приема, че съд.решение по чл.14 ал.3 от ЗСПЗЗ, с което се отменя отказ на ОСЗ, няма конститутивно действие/съдът само е установил наличието на предпоставки за възстановяване, но самото възстановяване се извършва с решение на ОСЗ/.М..правоотношения са динамични, като междуременно настъпилите промени следва да са предмет на нов спор и ново дело, необвързани от силата на присъдено нещо по първия спор.След като до последното решение на ОСЗ изобщо не е съществувал АПДС, то той се разглежда за първи път от ОСЗ и ОСЗ не е извън пределите на СПН.В съд.заседание адв. С. поддържа жалбата, оспорва като прекомерни разноските на ответниците, оспорва отговора по кас.жалба.

Ответниците И. Г. А., С. Г. М., М. Л. Т., В. Л. Т., наследниците на първоначалната ответница Т. Ц. В.- Ц. Б. В. и В. О. В. не се представляват в съд.заседание. Общият им проц.представител адв. С.А. е депозирал отговор по кас.жалба. В него тя се оспорва като неоснователна и се моли за отхвърлянето ѝ, претендират се разноски.Сочи се, че с влязло в сила решение по гр.дело № 31062/12г на СРС е възстановено правото на собственост върху процесните имоти, като ОСЗ недопустимо отново повдига този спор.Решението на ОСЗ е недопустимо или нищожно, тъй като при влизане в сила на реституционния закон през 1991г- не са били пречки за възстановяване на имотите. Не са налице осъществени мероприятия по §1в ал.1 и 2 от ППЗСПЗЗ, респ. няма пречка за възстановяване по чл.10б ал.1 от ЗСПЗЗ. А. е съставен едва през 2014г, имотът е предоставен на МОН-Л. Университет-С., като МОН не го използва за основната си дейност.Няма ангажирани от ОСЗ убедителни доказателства -имотът да е публична дър.собственост, СТЕ само е установила идентичност на имота.

Прокурорът изразява становище за основателност на кас.жалба.

Съдът намира жалбата за допустима, като депозирана в срока и съобразно изискванията на АПК, пред надлежния съд, срещу акт от категорията на чл.208 от АПК, от лица с правен интерес по чл.210 ал.1 от АПК, поради което следва да се разгледа по същество.

К..състав взе предвид следното от фактическа страна:

Преписката пред ОСЗ е образувана първоначално по заявление на наследниците на Цв.В. с вх.№ 2953/28.02.92г.

С решение № 2953/16.05.12г на ОСЗ е отказано възстановяването на 2 имота /с №1 и №7 от заявлението/, установени с влязло в сила на 11.11.10г решение на СРС от 07.07.10г по гр.д.№ 39759/08г по реда на чл.14 ал.3 от ЗСПЗЗ/: нива от 2.200дк в [населено място], м.Кантона, с идентификатор № 68134.8591.304 и ливада от 1.800дк в [населено място], м.Кантона, с идентификатор № 68134.8591.305.

Наследниците обжалват отказа на ОСЗ и с Решение от 20.05.13г по гр.д.№ 31062/12г на СРС, влязло в сила на 23.06.15г, съдът възстановява на наследниците правото на собственост за двата имота - в съществуващи/възстановими/ стари реални граници. Видно от мотивите на СРС: в КВС е нанесен ПИ №1- площ, ползвана за учебно

опитно поле от Л. Университет-С., Агротехнически факултет; със Заповед № РД46-1915/17.11.98г на Министъра на земеделието и горите на осн. чл. 24 ал.1 и 2 от ЗСПЗЗ и чл.47 ал.1 от ППЗСПЗЗ- запазва се правото на ползване от МОН-Л. Университет-С. върху опитно поле с площ 355.614дк; със Заповед № РД46-2099/09.12.98г на Министъра на земеделието и горите е отменена неговата предходна заповед. Следователно, СРС е разгледал подробно въпроса за опитното поле - за какви нужди, от кого и на какво правно основание се ползва ПИ.№1 от КВС, като е приел, че не са налице пречки за възстановяване на двата имота и ги е възстановил на наследниците. В съд.решение липсва диспозитив за връщане или изпращане на преписката – на ОСЗ.

Наследниците депозират до ОСЗ заявление с вх.№ ПО-15-4865/27.04.20г, с приложено към него влязлото в сила решение на СРС за възстановяване на двата имота и искане да се постанови решение на ОСЗ въз основа на влязлото в сила съд.решение. С Решение № 2953/21.05.20г ОСЗ-Източна, на осн. чл.18ж ал.1 от ППЗСПЗЗ, отказва възстановяване на двата имота с посочено основание- чл.7 ал.4 от ЗДС, тъй като е съставен АПДС № 08404/18.03.14г за ПИ № 68134.8591.1 /предоставен на МОН- Л. Университет-С./, в който попадат двата имота.

Наследниците оспорват това решение на ОСЗ пред СРС /искат или прогласяването му за нищожно или отмяната му като незаконосъобразно/, като СРС се произнася с обж. Решение № 20029895/14.04.22г. С него СРС отменя отказа и връща на ОСЗ-Източна преписката, за произнасяне по чл.18ж ал.1 от ППЗСПЗЗ относно собствеността върху двата имота. СРС приема, че решението на ОСЗ е незаконосъобразен адм.акт /не е нищожен адм.акт/, тъй като не е съобразен с влязлото на 23.06.15г съд.решение.

К.състав намира от правна страна:

Решението на СРС е валидно и допустимо, както и проц. и мат.законосъобразно, по следните съображения: Спорът между страните е правен и всъщност се свежда само до това- задължително ли ОСЗ е следвало да се съобрази с решението на СРС по чл.14 ал.3 от ЗСПЗЗ/влязло в сила на 23.06.15г/. Отговорът на този въпрос е -да, задължително е.ОСЗ-Източна се произнася с решение, което представлява инд.адм.акт. Адм.орган е следвало да постанови решението си в условията на обвързана компетентност- съгласно постановеното от съда по реда на чл.14 ал.3 от ЗСПЗЗ възстановяване на имотите, а не в условията на оперативна самостоятелност- да преценява наново дали има основания за възстановяване на имотите.

Не е нужно изобщо да се разглеждат възраженията на двете страни – дали е доказана публичната дър.собственост. Съдът вече е решил въпроса през 2015г- със СПН между страните, като ОСЗ-Източна е следвало да издаде решение за възстановяване съобразно диспозитива на съд.решение.

По същия начин следва да действа ОСЗ-Източна и тепърва- след като кас.инстанция потвърди решението на СРС, ОСЗ-Източна следва да го изпълни, т.е. да издаде решение /в условията на обвързана компетентност/ за възстановяване на двата имота - в съществуващи /възстановими/ стари граници, така както е постановено с решение № от 20.05.13г по гр.д.№ 31062/12г на СРС, влязло в сила на 23.06.15г.

При този изход на спора- на ответниците се дължат разноски за кас.инстанция/за първата инстанция са им присъдени с решението на СРС/.Те обаче не представят доказателства за договорени и сторени разноски пред кас.инстанция, поради което

няма да им се присъдят такива.

Водим от горното и на осн. чл. 221 ал.2 от АПК, Съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 20029895/14.04.22г по гр.дело № 24636/20г на СРС,
30ти състав, по кас.жалба вх.№ 25044382/06.06.22г на ОСЗ-Източна.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

Председател:

Членове: